EVANJELICKÁ RATOLESŤ

Časopis Cirkevného zboru ECAV v Modre – Kráľovej
24. ročník Číslo 3

„Vieru otcov zachovaj nám, Pane

Nech je s vami Pán Ježiš Kristus a nech vás chráni.
Nech ide pred vami a vedie vás, nech stojí za vami a posilňuje vás.
Nech sa vás ujme, nech vás opatruje a nech vás žehná.
Amen.

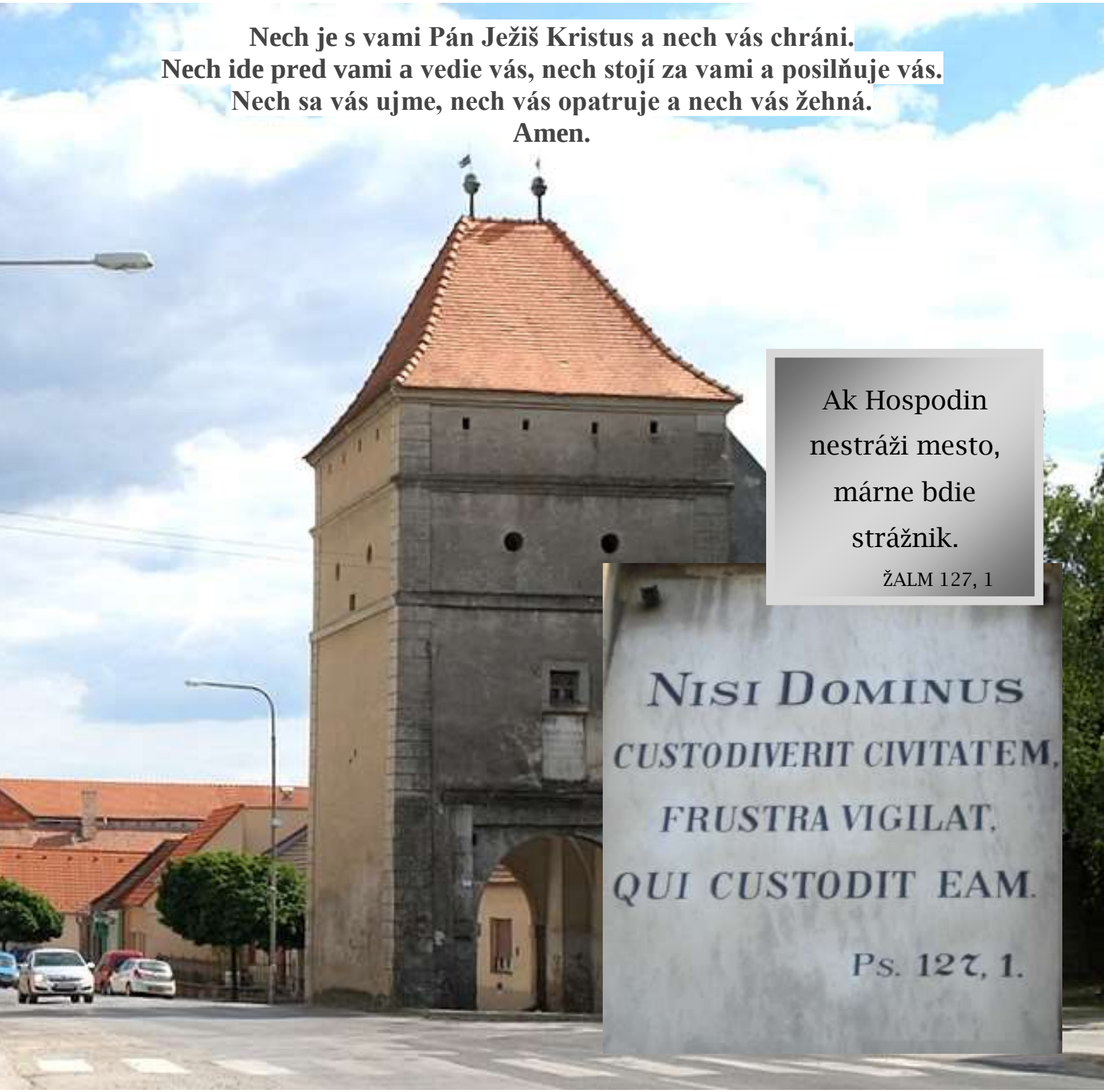

Ak Hospodin nestráži mesto, márne bdie strážnik.

ŽALM 127, 1

Podujatia v Zelenom lese – 5. september

Foto: Lea Lovišková

1

BEZ BOŽIEHO POŽEHNANIA SA DO NIČOHO NEPÚŠŤAJ!

Kázeň zborovej farárky na začiatku prác v novom školskom roku

Pútnická pieseň. Šalamúnova. Ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú stavitelia; ak Hospodin nestráži mesto, márne bdie strážnik. Márne vám zavčasu vstávať a neskoro si sadať, jesť v bolesti vyrobený chlieb; dosť dáva On svojmu milému v spánku. *(Žalm 127, 1 – 2)*

Pán Ježiš nám v starocirkevnom evanjeliu určenom na 15. nedeľu po Svätej Trojici hovorí: „Nebuďte ustarostení o svoj život... ale hľadajte najprv Božie kráľovstvo...“ (Mt 6, 25).

Pán Boh sa chce o nás postarať aj v novom školskom roku. Prajeme si navzájom, aby to bol rok úspešný a požehnaný tak pre vás – žiakov a študentov, ako aj pre nás, pedagógov a vychovávateľov. Máme očakávania, ale aj obavy – ako zvládnete štúdium, skúšky, pandémiu... Ani my pedagógovia a v jednej osobe duchovní sme nevykročili na cestu novým školským rokom sebaisto a suverénne. Je zjavné, že tento školský rok bude iný ako minulé roky. Nevieme, ako sa pandemická situácia bude ďalej vyvíjať. Všetky svoje očakávania a túžby, ale aj neistotu, strach a obavy, chceme vložiť do Božích rúk vo viere, že Ten, ktorý sa stará o nebeských vtákov a poľnú trávu, sa istotne postará aj o nás, milovaných Božích, vyvolených, vykúpených krvou svojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista.

Na začiatku nového školského roka vstupujeme s piesňou na perách: so 127. žalmom určeným na 15. potrojičnú nedeľu. Má nadpis: Hospodin je pôvodcom každého požehnania. Tento žalm nás napomína: Bez Božieho požehnania sa do ničoho nepúšťaj! Aj ľudové príslovie hovorí: Bez Božieho požehnania, márne ľudské namáhania. „Márne” – to je aj v 127. žalme zdôraznené až trikrát. Žalm nás povzbudzuje k dôvere v Boha, aby sme výsledky svojej práce, úspech a zdar v živote neočakávali od seba samých, od ľudskej aktivity – od vlastnej usilovnosti a šikovnosti, ale od Pána Boha.

Hospodin je pôvodcom každého požehnania. Preto počítajme aj v novom školskom roku s Pánom Bohom! 1. Stavajme podľa Jeho plánu a 2. Jeho prosme o pomoc a ochranu.

1. Stavajme svoje životné dielo podľa Božieho plánu, podľa Božej vôle, aby naše snaženie nebolo márne! Príkladom takej zbytočne vynaloženej námahy je stavba babylonskej veže. Tí, čo ju stavali, nepočítali s Hospodinom. Ich vnútorným motívom pri stavbe bolo: „urobiť si meno”. A Boh ich prácu zmaril, takže vežu nedostavali. Naproti tomu príkladom projektu podľa Božieho plánu bola stavba jeruzalemského chrámu. Nadpis žalmu pieseň „Šalamúnova” napovedá, že žalm sa spája s osobou kráľa Šalamúna, ktorého si Boh vyvolil, aby postavil dom Jeho menu. Šalamún staval dom „Jeho (Božiemu) menu”. Týmto veľkolepým projektom neoslavoval seba, ale Pána Boha. A Pán kráľove snaženie požehnal.

Ak Hospodin nestavia mesto, márne sa namáhajú stavitelia. Preto sa nespoliehaj na seba, nestavaj pre seba, pre svoj prospech, ani sebe, preto, aby si si urobil meno, ale vo všetkom, čo robíš, počítaj s Bohom. Usiluj sa poznávať Jeho vôľu, aby si naplnil plán, ktorý Boh má s Tebou, aby Boh oslávil na tebe svoje meno, ako sa kedysi oslávil na Šalamúnovi.

Pán Boh dal Šalamúnovi poznať svoju vôľu počas spánku. Splnili sa pri ňom slová žalmistu: ***... On dáva dosť svojmu milému v spánku***. Hebrejské slovo preložené ako sen tu označuje jednak spánok, čím môže byť povedané, že Boh, ktorý nedrieme a nespí, stará sa o nás aj vtedy, keď sme nečinní a spíme. To isté slovo však môže byť použité aj v zmysle sna, a teda prostriedku Božieho zjavenia. Z Biblie vyčítame, že sen nie vždy je spoľahlivým prostriedkom Božej vôle. Preto sa radšej usilujme poznať Božiu vôľu na modlitbe alebo v Písme svätom. Nielen usilovne pracovať máme – vzdelávať sa a vyučovať, ale máme sa aj modliť a dopytovať sa na Božiu vôľu. Dôležité je, aby sme sa dokázali uprostred pracovného zhonu zastaviť a odpočinúť si od práce – aj v kostole, na Službách Božích, ale aj na domácej pobožnosti. Máme byť nielen usilovnou Martou, ale na prvom mieste máme „sedieť pri Ježišových nohách” , t. j. koncentrovane počúvať, čo nám Boh chce povedať. Toto slovné spojenie „sedieť pri nohách” opisuje vzťah učiteľa a jeho učeníka alebo žiaka. Byť spojení s Ježišom, skrze Jeho slovo, zvestované v kázni, ale aj prisluhované vo sviatostiach, najmä vo Večeri Pánovej. Ježišovo učenie pritom nemáme poznať iba ako teóriu, ale ho aj prakticky uskutočňovať – žiť podľa Kristovho príkladu. Pán Ježiš hovorí, že kto počúva Jeho slová a *plní* ich, podobá sa mužovi, ktorý postavil svoj dom na skale, ktorý v ťažkých časoch – v životných skúškach a raz aj na Božom súde obstojí... (por. Mt 7, 24nn). A hovorí aj to, že do kráľovstva Božieho nevojde ten, kto iba ústami vyznáva Jeho meno, ale kto *činí* vôľu nebeského Otca (por. Mt 7, 21). A to je Jeho vôľa a prikázanie, aby sme sa milovali, ako

nás On miloval. Oslávme teda Boha nesebeckou obetavou láskou podľa Ježišovho príkladu; ako o tom spievame v jednej piesni k Večeri Pánovej: „Keď ako bratia (a sestry) nažívame v láske, bremená niesť si pomáhame ťažké, tým svätú vôľu Pánovu plníme, skutkom ho ctíme"; alebo, ako je napísané v Liste apoštola Pavla Galatským: „Jedni druhých bremená neste, a tak naplníte zákon Kristov" (G 6, 2).
Bratia a sestry! Hospodin je pôvodcom každého požehnania. Preto počítajme v novom školskom roku s Bohom! 1. Stavajme podľa Jeho plánu, podľa Ježišových slov usilujúc sa naplniť Kristov zákon lásky a

2. Jeho prosme o pomoc a ochranu našich rodín, spoločenstiev, celého duchovného domu cirkvi, ba celého sveta!
Ďalší obraz zo žalmu je obraz strážnikov, ktorí bdejú na hradbách, či sa neblíži nepriateľ. Ale ak sám Pán mesto neochráni, sami strážcovia ho pred skazou nezachránia a bdejú nadarmo, ako sa to ukázalo v dejinách, keď Pán Boh dopustil zničenie svätého mesta Jeruzalema a chrámu v ňom. Ako je napísané: ***Ak Hospodin nestráži mesto, márne bdie strážnik.***

V Novej zmluve je k „mestu na vrchu" prirovnaná cirkev. Ako strážcovia nesieme predovšetkým my, ordinovaní duchovní, bremeno zodpovednosti za Božie mesto na zemi – za cirkev tým, že budeme zvestovať čistotne a úprimne Slovo evanjelia a prisluhovať sviatosti podľa nariadenia Pána Ježiša Krista. Ako strážcovia Božieho mesta – cirkvi máme tiež úlohu bdieť na modlitbách – prosiť Pána Boha o Jeho ochranu cirkvi, ktorá je ohrozovaná nepriateľom tak zvnútra, ako aj zvonka. Zvnútra ľudským sebectvom, túžbou po prvenstve a zisku namiesto vzájomnej láskavej pomoci a nesenia bremien. Zvonka zasa paralyzuje cirkev pandémia, ktorá obmedzila duchovný život v cirkevných zboroch. Ľudí sa zmocňuje neistota a obavy, či dokonca strach. 127. žalm nás však uisťuje, že ako Boží milovaní sme ustavične pod Božou mocou a ochranou. Pán Boh má náš život vo svojich rukách. Aj vtedy ho má v rukách, keď nám prichodí jesť „chlieb trápenia", keď pociťujeme nejakú nespravodlivosť alebo smútok, alebo aj teraz uprostred pandémie. Ak srdce nie je naplnené vierou v Boha, v Božie láskavé riadenie, množí sa v ňom strach, úzkosti, ktoré odháňajú spánok. Naopak, kto dúfa v Boha, – aj keď v námahe, v slzách a bolestiach – , a predsa nie je nešťastný a ustarostený, ale s piesňou na perách nesie bremená života v nádeji, že Boh raz ukončí jeho trápenie a jeho námahu odmení životom večným – istotou Božej zachraňujúcej blízkosti tu časne a raz večnou blaženosťou po smrti.

127. žalm nesie aj nadpis „pieseň" Šalamúnova. Kráľ je v nej predstavený ako „jedidja", čo v preklade znamená: milovaný, miláčik. Jedidja – to bolo druhé meno kráľa Šalamúna. Nielen Šalamún bol milovaný Boží. Aj nás si Boh vyvolil a zamiloval pre lásku zjavenú na Golgotskom kríži, na ktorom Pán Ježiš obetoval život aj za nás hriešnikov. Ako milované Božie deti sme vzácni v Božích očiach. Ten, ktorý sa stará o nebeských vtákov a poľnú trávu, o čo skôr sa postará o nás svoje deti, vykúpené krvou Pána Ježiša? Pán Ježiš nás aj dnes uisťuje: „Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené" (Mt 7, 7). Tak Ho s dôverou prosme o Jeho pomoc a ochranu pre cirkev v tomto ťažkom čase. Modlime sa za spoločenstvá v dome cirkvi: za vzťahy medzi ľuďmi v cirkevných zboroch, osobitne medzi duchovnými, za vzťahy v našich rodinách atď. Neprosme o to, čo je úspechom a požehnaním v ľudských očiach: o hmotné zabezpečenie, o dobré meno – o ľudskú slávu, úspechy, o život bez problémov a starostí, lebo viditeľné je dočasné, ale „neviditeľné je večné" (por. 2K 4, 18). Na prvom mieste prosme o toho nebeského Pomocníka, Tešiteľa a Ochrancu, o dar Ducha Svätého, aby v nás roznietil pravú a spasiteľnú vieru v Boha ako nášho Otca skrze Jeho Syna. Hľadajme najprv Božie kráľovstvo, Božiu vôľu a všetko ostatné, čo potrebujeme k životu, nám, ktorí sa na Neho spoliehame, On pridá tak, ako pridal aj kráľovi Šalamúnovi, ktorý neprosil o slávu, bohatstvo, o životy nepriateľov, ale o múdre a Bohu poslušné srdce. A Boh požehnal Šalamúnovi aj to, čo neprosil.

Milé sestry a milí bratia v Pánovi Ježišovi Kristovi!
Hospodin ***je pôvodcom každého požehnania.*** Preto: Stavajme podľa Jeho vôle – podľa Jeho plánu. A tiež prosme o Jeho pomoc a ochranu. Čím viac viery ako dôvery v živého Boha bude v našich srdciach, tým menej v nich bude hriešnej ustarostenosti a strachu. A naša namáha v Pánu, naša práca, v ktorej počítame s Ježišom, s Jeho pomocou a ochranou v Duchu Sv. – hoci spojená s námahou, bolesťou a sebazapieraním – bude z neba požehnaná v tejto pozemskej časnosti a raz aj vo večnosti. Amen.

Modlitba

Ďakujeme Bože, starostlivý a láskavý nebeský Otče, za Tvoje uistenie, že Ty si Otec náš, ktorý sa staráš o nás, svoje milované deti, vykúpené krvou Pána Ježiša. Nech z Tvojho slova prijmeme silu a povzbudenie do novej práce v novom školskom roku v dome cirkvi a aj v rodine. Kriste, k Tvojim nohám chcem zložiť všetky bremená, ktoré nás ťažia, znepokojujú, oberajú o životnú silu a radosť. Bremeno ustarostenosti, obáv z budúcnosti, i z pandémie, i bremeno našich vlastných vín. Nech Duch Svätý povzbudí naše srdcia k živej viere, aby sme Ťa oslávili hojným ovocím kresťanského života, najmä nesebeckou obetavou láskou – vzájomným nesením životných bremien. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Za pani farárkou Ľudmilou Petríkovou

Príhovor sestry zborovej farárky na pohrebe Ľudmily Petríkovej
v Malom evanjelickom kostole v Bratislave 1. septembra 2020

Vážené smútočné zhromaždenie!

Smutno je nám. Nielen vám je smutno, najbližšia pozostalá rodina. Aj nám v Kráľovej je smutno. Hoci telesne vzdialení v srdciach sme v duchu s Vami v Kráľovej spojení na modlitbách, kde v tejto chvíli odchod sestry Ľudmily Petríkovej oznamujú aj zvony na Kraľovanskej veži kostola. Osirela aj rodina cirkevného zboru, do ktorého Vaša drahá matka, stará i prastará matka prišla pred 70 rokmi po boku svojho novomanžela. Jej katechéta a modranský pán farár jej vtedy poprial, aby sa dobre cítila nielen po boku jej manželského druha, ale aj „v životnom povolaní... ako farárka zboru".
Prianie pána farára Dérera sa naplnilo. Ako sama vyznala, tie roky prežité v Kráľovej boli naplnené nielen manželskou láskou, ale aj „dôverou a spolupatričnosťou s našimi cirkevníkmi".
V Kráľovej so všetkou vážnosťou prevzala úlohu nielen manželky a neskôr matky, ale aj pani farárky v cirkevnom zbore, ktorému bola starostlivou láskavou duchovnou matkou. Kým to bolo možné, ako mladá učiteľka vyučovala nedeľnú školu, zastupovala manžela na vyučovaní náboženstva.
Ako hostiteľka na fare sa spolu s manželovou tetou starala o hostí. Pri obede po konvente fara hostila zborových vedúcich pracovníkov, teológov z fakulty či remeselníkov, ktorí vykonávali v zbore opravy. A prichádzali aj mnohí ďalší hostia, ako o tom svedčia zápisy v Knihe návštev, ktorú si manželia Petríkovci po svadbe zaviedli.
V predvečer 90. narodenín sestry farárky sa mi dostalo cti urobiť do tejto knihy návštev – dnes už viem, že – *posledný* zápis s prianím, aby našu jubilantku dni a roky jej života približovali k večnému cieľu. Ten zápis je uvedený ďakovným 103. žalmom, ktorý sa spieva aj na pohreboch:
„Dobroreč duša moja Hospodinu a celé moje vnútro jeho svätému menu."
Dnes v duchu spievam tento žalm na smútočný nápev a ďakujem za plodný život sestry farárky Pánu Bohu, ku ktorému jej bol On inšpiráciou a silou. A tiež prosím o Božie potešenie pre všetkých zarmútených v duchu slov, ktorými sa 103. žalm končí:
„*Veď On vie, ako sme utvorení, a v pamäti má, že sme prach. Dni človeka sú ako tráva a kvitne ako poľný kvet. Lebo ak sa vietor preženie nad ním, už ho niet, a nepozná ho viac jeho miesto. Ale milosť Hospodinova je od vekov až na veky nad tými, ktorí sa Ho boja, a Jeho spravodlivosť aj na detných deťoch... Dobroreč duša moja, Hospodinu*". *Amen.*

Žena, čo brala
život ako zázrak,
oddaná manželka
po boku kňaza
Dr. Petríka,
pre nás Kralovanov
pani farárka
odhodlaná bojovať,
so zlom sa potýkať,
útla, no silná
štvoro detí vychová
vždy usmiata
Bohu milá
pani Ľudmila,
v múzeu
v rodnom mestečku
pôsobila,
neskôr pre zmenu
k pomoci učí
v Červenom kríži
v bolesti sa k iným
zblížiť,
v práci nikdy
neochabla,
na všetko
má svoj nadhľad,
do konca sálala
z nej dobrota,
napokon Duša z Boha
vďačne vrátila sa
k Bohu...

Jozef Trtol

Zo spomienok Jaroslava Liberčana

Pani farárku Petríkovú som poznal a stretával sa s ňou a s jej rodinou od mojich škôlkarských rokov až po jej skon.
Čo by som chcel v krátkosti zvýrazniť, bol jej záujem najmä o dianie a udalosti v cirkvi, záujem o ľudí a priateľov, ktorých stretávala v kostole v Bratislave a vždy rada počúvala novinky o ľuďoch a dianí na Kráľovej. Rada čítala, ale taktiež sa do konca života rada venovala aj práci v záhrade. Túto záľubu si priniesla z Kráľovej, kde napriek starostlivosti o rodinu mávala vzorne upravenú záhradu so záhonmi orgovánov a na jar s pekne rozkvitnutými narcismi. Aj v Bratislave bdelým okom dbala na to, aby syn Ján nezmeškal nejaký agrotermín, najmä ak sa dopočula, že Emko v Modre už striekal vinohrad.
Do konca života mala výbornú pamäť a vedela poskytnúť informácie z dávnejších dní aj s prípadným komentárom a vysvetleniami k udalostiam. Možno aj vďaka takýmto fyzickým a duševným aktivitám zostala až do konca života čulá a v domácnosti veľmi samostatná.
Škoda, že nám pani farárka nemohla dať viac zo svojich vedomostí kvôli obmedzeniam režimu. Ale aj tak veľká vďaka za všetko, čo nám poskytla, a nebolo toho málo. Česť jej pamiatke, nech sa jej dobre odpočíva – u nás, na Kráľovej.

Sprevádzanie smútiacich
Publikácia

Smútenie je náročný proces. Prebieha i trvá podľa individuálnych potrieb človeka. Téma smútenia pri strate blízkeho bola z rôznych pohľadov spracovaná v najnovšej publikácii Bratislavského seniorátu ECAV na Slovensku pod názvom ***Sprevádzanie smútiacich.*** Publikácia nadväzuje na minuloročný publikačný výstup Sprevádzanie zomierajúcich.

Nová publikácia je určená ako príručka pre rodinných príslušníkov, duchovných, dobrovoľníkov a odborníkov pri sprevádzaní smútiacich. Na jej tvorbe sa podieľali traja odborníci nielen z domova, ale aj zo zahraničia, s dlhoročnými praktickými skúsenosťami.
Prvú časť *Sprevádzanie v zármutku, fázy smútenia a pomoc pozostalým* pripravila PhDr. et Mgr. Naděžda Špatenková, PhD., MBA, ktorá je odborníčkou v oblasti psychologického sprevádzania. V súčasnosti pôsobí ako odborná asistentka na Ostravskej univerzite a na Univerzite Palackého v Olomouci. Venuje sa aj lektorskej činnosti a spolupracuje s viacerými inštitúciami, napr. Hospicovým hnutím – Vysočina alebo s OZ InternetPoradna.cz apod.
MUDr. Mária Jasenková – autorka druhej časti publikácie *Sprevádzanie detí a adolescentov* je odborníčkou na sprevádzanie smútiacich rodín, a to najmä detí a mladistvých. Pani doktorka je detskou onkologičkou, spoluzakladateľkou a riaditeľkou neziskovej organizácie Plamienok, prvého detského domáceho hospicu na Slovensku. Spoluorganizuje vzdelávacie programy v oblasti detskej paliatívnej starostlivosti na Slovensku aj v zahraničí.
Autorom poslednej tretej časti publikácie *Duchovná útecha v zármutku* je Vítězslav Vurst, B. Th., odborník v oblasti pastorálneho sprevádzania, ktorý v súčasnosti pôsobí ako kaplán v paliatívnom tíme Fakultnej nemocnice Olomouc.

Publikácia má 48 strán a vyšla v náklade 500 ks aj vďaka finančnej podpore mesta Modry a REVIE – Malokarpatskej komunitnej nadácie.
Záujemcovia o ňu sa môžu prihlásiť na Seniorskom úrade v Modre-Kráľovej (tel. 0948 690 322, e-mail: bas.ecav.sk@gmail.com). (red.)

Zbierka na zakúpenie techniky

Situácia s pandémiou, keď sú kostoly zatvorené, nás núti, aby sme využívali aj moderné informačné a komunikačné technológie.

V cirkevnom zbore budete môcť Služby Božie pozerať aj na Youtube kanáli na internete. Aj keď sa pandémia skončí, Služby Božie budú môcť takto sledovať aj členovia zboru, ktorí z rôznych dôvodov nemôžu byť prítomní v kostole (vekom pokročilí, nemocní). Ak sa vám táto myšlienka páči, môžete prispieť na zakúpenie nevyhnutnej digitálnej záznamovej techniky.

V tejto súvislosti nám brat Ján Lenner venoval 100 ks vianočných pohľadníc, na ktorých je fotografia betlehema z Kráľovej. Za tento dar ďakujeme. Dobrovoľný výťažok z predaja pohľadníc bude použitý na zakúpenie techniky.

Služby Božie v médiách

15. 11. 2020	Televízne Služby Božie: Ukončenie Roku evanjelického školstva – Modra
22. 11. 2020	Rozhlasové Služby Božie – Krajné
16. 12. 2020	Služby Božie k 31. výročiu 17. novembra; odovzdanie Ceny Peressényiho – Bratislava
24. 12. 2020	Rozhlasové Služby Božie – Martin
25. 12. 2020	Televízne Služby Božie: 1. slávnosť vianočná – Richvald
27. 12. 2020	Rozhlasové Služby Božie – Hontianske Moravce

KRONIKA CIRKEVNÉHO ZBORU

Naši jubilanti v septembri až novembri 2020

75 rokov
Jozef Prídala

65 rokov
Pavel Slaboň
Viera Frnová
Miloslav Sodoma
Božena Uherčíková
Svetozár Knapek

60 rokov
Irena Galášová
Vlasta Kováčová

50 rokov
Jarmila Hrušková
Daniel Kobliška

Blahoželáme kresťanským manželom Slavomírovi a Helene Porubanovcom pri príležitosti ich zlatej svatby.

Pozdravujeme aj jubilantov – rodákov

v Modre
Mária Godálová 60 rokov
Ľubica Vodová 55 rokov

v Bratislave
Viera Totová 75 rokov
Ján Petrík 70 rokov

v Rovinke
Igor Kvasnica 55 rokov

Kroniku jubilantov pripravila Zdenka Hornáčková

Pokrstení:

Sára Pastuchová 26. 9. 2020
Matias Pišný 26. 9. 2020
Tobias Juran 26. 9. 2020
Sebastian Achberger 3. 10. 2020

Sobášení:

Lukáš Sodoma a Mária Záňová
19. 9. 2020

Zosnulí a pochovaní:

Oľga Mešťanová 4. 10. 10. 10.
Božena Šimečková 31. 10. 4. 11.

Milodary na Evanjelickú ratolesť:

Mária Darulová – 20 eur, Michal Bednár – 20 eur, rod. Makovníková – 30 eur, Jozef Steinhübel – 20 eur, Irena Galášová – 10 eur, Božena Pacalajová – 10 eur

www.ecavkralova.sk

Časopis Evanjelická ratolesť a ďalšie informácie o živote nášho cirkevného zboru nájdete aj na internete na webovom sídle nášho cirkevného zboru.

Sobotný večer v Zelenom lese

Stalo sa už peknou tradíciou, že pri príležitosti dvoch pamätných dní – Európskeho dňa židovskej kultúry a dedičstva a Pamätného dňa obetí holokaustu a rasového násilia na Slovensku – sa na pietnom mieste obetí holokaustu v Zelenom lese každoročne začiatkom septembra konajú kultúrno-vzdelávacie podujatia. V tomto roku v sobotu 5. septembra to boli hneď tri podujatia – koncert židovských piesní pod názvom „Al kanfej hašalom“, t. j. Na krídlach pokoja, vernisáž fotografickej výstavy Alana Hyžu a prezentáciu knihy o povstaní väzňov v nacistickom tábore smrti „Svedectvo odvahy“.

Fotografický cyklus o Spiši

Úvodná časť večera patrila vernisáži výstavy fotografií popredného slovenského fotografa – dokumentaristu Alana Hyžu z cyklu o Spiši.

Alan Hyža sa začal profesionálne venovať fotografii po roku 1989. Najskôr pracoval ako fotožurnalista pre rôzne slovenské denníky a týždenníky a posledných desať rokov je fotografom v slobodnom povolaní. Je autorom deviatich fotografických publikácií (Ríša zla na konci sna, Bratislava – včera a dnes, Arábia chutí, 100 ľudí a ich miest, Genius loci (roz)hovory o Slovensku, Misia, Memoria – Miznúce Slovensko a ďalšie). V súčasnosti pripravuje knihu o Spiši. Patrí medzi najuznávanejších slovenských fotografov, je držiteľom viacerých ocenení a často je hosťom rôznych festivalov, diskusií a prednášok.

Vernisáž za osobnej účasti autora uviedla kurátorka výstavy Lea Lovišková, ktorá je tiež fotografkou. Na vernisážach fotografických výstav v Zelenom lese spolupracuje ako kurátorka od jeho vzniku. V bulletine k výstave uviedla: *„V dobe, ktorá je až obsedantne posadnutá rýchlosťou, je vzácne vidieť fotografa s ťažkou drevenou technikou, schovávajúceho sa pod čiernou plachtou, ako s absolútnym kľudom, pomaly a dôsledne komponuje záber niekoľko minút. Alan Hyža už niekoľko rokov fotografuje krajinu, miesta s geniom loci. Vodí nás popod rozpadajúce sa múry a štrbinami náhrobných kameňov, posiela nám v ústrety tváre neznámych osudov, necháva nás brodiť sa vodami, predierať sa prepleteným húštím, či prečesávať dlhé steblá tráv. Na ich konci sa stretávame s ozvenami a tieňmi časov minulých, prítomných aj budúcich.”*

K svojmu najnovšiemu fotografickému cyklu o Spiši sám autor povedal: *„Európa je kontinent porazených národov. Naši starí rodičia, ešte obyvatelia monarchie, o tom vedeli svoje. Strádanie, nespravodlivosť, útlak sú pocity, ktoré sú po stáročia v nás. Ale bolesť je zároveň to, čo vytvára rozmer starých civilizácií a formuje, čo predkovia zanechávajú svojim potomkom – krajinu. Na jej videnie nestačí zrak. Je nevyhnutné preniesť sa do vnútorného sveta ovládaného zmyslami a predstavivosťou, pretože najdôležitejšie veci sú očami neviditeľné. Krajinu netvoria iba prastaré stromy s chrbticou rovnejšou, než mávajú ľudia, mlčanlivé jazerá sčerené len spomienkou na dávny závan vetra, cesty dlhé a kľukaté ako život či stavby, do ktorých muži dávno mŕtvi s každým kameňom vkladali aj pozdrav ďalším generáciám. Je to tiež tón hlasu hostinského, ktorý neznámemu podáva jedlo, domáceho, ktorý cudzincovi ukáže cestu. Pavučiny jemných vzťahov a závislostí. A tie sa dajú vidieť iba srdcom.”*

Výstava fotografií potrvá v Zelenom lese do konca júna 2021.

Al kanfej hašalom – Na krídlach pokoja

Celoslovenský spevácky zbor Cirkvi bratskej ***Ebenezer*** uvítal pozvanie do Zeleného lesa, keďže v dôsledku pandémie musel všetky svoje predchádzajúce vystúpenia zrušiť. Spevácky zbor pôsobí pri Cirkvi bratskej od roku 1987. Tvorí ho 40 mužov a žien z rôznych miest Slovenska i z Českej republiky. Zbor koncertuje nielen na cirkevnej pôde, ale aj na národných a medzinárodných festivaloch (Švajčiarsko, Veľká Británia), podieľa sa na výchovno-vzdelávacích projektoch na Slovensku aj v zahraničí (Belgicko, Nemecko, Nórsko, Rumunsko a Srbsko). Dirigentkou a umeleckou vedúcou speváckeho zboru je Mária Volárová, absolventka Akadémie Umení v Banskej Bystrici.

Členovia speváckeho zboru Ebenezer prezentovali program v podobe pestrej mozaiky starobylých židovských piesní s názvom „Na krídlach pokoja“, Posolstvom programu je šíriť pokoj uprostred nepokoja. Jeho podnázov je osobitne príznačný pre Modru: „Od vínom voňajúcej pivnice až po vzlet na krídlach pokoja.“

Svedectvo odvahy

Poslednou časťou programu bola prezentácia knihy o jednom úspešnom povstaní väzňov v menej známom nacistickom vyhladzovacom tábore v Sobibore v juhovýchodnom Poľsku, ktorý sa s počtom 25 000 obetí stal miestom najmasovejšej vraždy slovenských Židov.

Knihu „Svedectvo odvahy“ predstavila jej prekladateľa ***Eva Maliti Fraňová***, renomovaná prekladateľka z ruštiny, spisovateľka a vedecká pracovníčka. Prostredníctvom úryvkov z knihy v podaní Ľubomíry Mihálikovej si prítomní vypočuli osobné

autentické svedectvo Alexandra Pečerského, ktorý sa dostal do Sobiboru ako vojnový zajatec a ktorý viedol v tábore povstanie. Okrem masového vraždenia sa tak Sobibor stal aj miestom prejavu nesmiernej ľudskej vôle, odvahy a túžby po slobode pretavenej do najväčšieho úspešného povstania väzňov. Jednotlivé udalosti boli v knihe spracované za základe prepisu prerozprávaných spomienok Alexandra Pečerského, spísaných pravdepodobne v období rokov 1964 – 1973 a doplnených cenzurovanými spomienkami publikovanými za jeho života. Na prezentácii knihy „Svedectvo odvahy“ v Zelenom lese sa zúčastnila aj riaditeľka Ruského centra vedy a kultúry v Bratislave pani Ina Kuznecová a jej kolegovia.

Na záver

Celým sobotným večerom v Zelenom lese sprevádzala zborová farárka-seniorka, ktorá na záver poďakovala všetkým účinkujúcim, publiku a aj domácim členom cirkevného zboru. V záverečnej reči uviedla: *„Hovorí sa: Čo nie je zapísané, akoby sa nestalo... Zapísané objektívom fotoaparátu, do knihy, prostredníctvom zvukovej stopy... Ale verím, že všetko, čo sme videli a počuli, je zapísané aj do našich sŕdc, aby sme nezabúdali, ale pamätali a poučili sa z minulých chýb. A tiež, aby sme povzbudení odkazom minulosti, nezostali len na povrchu, ale šli hlbšie ku koreňom našej ľudskej existencie, dali sa do služieb dobra a ľudskosti, aby sme sa ani dnes nebáli preukázať odvahu živenú túžbou po slobode a dokázali sa postaviť na stranu pravdy v pevnej viere, že pravda, aj keď dočasne prehráva, vždy zvíťazí!”*

Po skončení podujatia všetci účinkujúci dostali na pamiatku od akad. sochára Viliama Lovišku ním umelecky opracované kamene zo Zeleného lesa.

Príjemný večer neskorého leta skončil pri drobnom občerstvení a rozhovoroch vo dvore evanjelickej fary hneď vedľa Zeleného lesa.

Vďaka skvelým účinkujúcim, priaznivému počasiu a početnému publiku sa sobotný večer v parku Zeleného lesa pod holým nebom skutočne vydaril. Pri krásnom umeleckom zážitku a rozhovoroch spojil viac ako sto ľudí nielen z Modry, ale aj z okolitých miest obcí a aj z Bratislavy. Teší nás, že na podujatiach v Zelenom lese sa zúčastňuje aj mladá generácia, veď práve to je jeden zo zámerov vybudovaného pietneho miesta – formovať mládež.

Jozef Trtol
Grünwald

Odišiel kam?
vrátil sa nikam?,
spomienku ako dym
dávno vietor vyfúkal
na nášho dedinského
obchodníka,
stál tu jeho „sklep“
pozrieš cez okná
bez skiel,
vojdeš do dvora
cez dvere bez dreva,
do domu tieňov,
vidíš studňu
libanonský céder,
trávu a zadný múr,
čuješ pochmúrny kadiš –
žalospev,
to je stopa
odkaz
neopakovať
nikdy holokaust...

Poďakovanie

Tohtoročné podujatie v Zelenom lese podporilo aj mesto Modra a Malokarpatská komunitná nadácia Revia v rámci projektu „Obnova komunitného centra pri Zelenom lese”, za čo srdečne ďakujeme. Vďaka patrí aj ostatným, ktorí priložili ruku k dielu pri príprave a propagácii podujatia, pri príprave priestranstva i občerstvenia.

Sidonia Horňanová,
zborová farárka

Starokresťanské požehnanie zo 4. storočia

Boh nech je pred tebou a ukazuje ti správnu cestu.
Boh nech je vedľa teba, aby ťa zovrel do náručia a chránil ťa.
Boh nech je za tebou a chráni ťa pred útokmi zlých ľudí.
Boh nech je pod tebou, aby ťa zachytil, keď spadneš a vyslobodil ťa.
Boh nech je v tebe a teší ťa, keď ťa prepadne smútok.
Boh nech je okolo teba a bráni ťa.
Boh nech je nad tebou a žehná ti.
Tak nech ťa stále požehnáva dobrotivý Boh. Amen.

ZDRAVOTNÍCKA RUBRIKA

„Hygiena rúk pre všetkých“ - téma Svetového dňa umývania rúk 2020

Milí bratia a sestry,
viete, že až 40 percent svetovej populácie – teda približne 3 miliardy ľudí – nemá doma možnosť umyť si ruky vodou a mydlom? V našich zemepisných šírkach je to až nepredstaviteľné. A pritom je to jeden z najlacnejších, najjednoduchších a najdôležitejších spôsobov, ako zabrániť šíreniu vírusov a infekcií. Umývanie rúk je tiež kľúčové v boji proti COVID-19. Pravidelné umývanie rúk mydlom môže totiž znížiť riziko nákazy COVID-19 až o 36%.

15. október - Svetový deň umývania rúk

Svetový deň umývania rúk je zameraný na zvýšenie povedomia a pochopenia dôležitosti umývania rúk mydlom ako efektívneho a dostupného spôsobu prevencie šírenia ochorení a záchrany životov. Jeho vznik siaha do roku 2008, keď sa podarilo zmobilizovať asi 120 miliónov detí v 73 krajinách sveta s cieľom vysvetliť im význam umývania rúk mydlom. Odvtedy si ho každoročne pripomína viac ako 200 miliónov ľudí v 100 krajinách sveta.
Tento deň je výsledkom iniciatívy verejno-súkromného partnerstva za umývanie rúk mydlom, ktoré vzniklo v roku 2001. Tvoria ho významné medzinárodné organizácie – Detský fond OSN (UNICEF), Svetová banka, Americká agentúra pre rozvojovú pomoc (USAID), Stredisko na kontrolu chorôb a prevenciu, Londýnska škola hygieny a tropických chorôb a ďalšie popredné zdravotnícke inštitúcie, ako aj výrobcovia prostriedkov na osobnú hygienu. Ich spoločným cieľom je podporovať umývanie rúk mydlom a vyhnúť sa tak rôznym respiračným chorobám, hnačkovým ochoreniam, či vírusovej hepatitíde typu A (choroba špinavých rúk). Dnes sem môžeme zaradiť aj význam umývania rúk mydlom v boji proti COVID-19.

Hlavnými cieľmi svetového dňa umývania rúk je:
- podporovať kultúru umývania rúk mydlom v každej spoločnosti,
- zamerať pozornosť na úkon umývania rúk v každej krajine,
- zvýšiť povedomie o výhodách umývania rúk pomocou mydla.

Umývaj si ruky – zachrániš život
Umyť si ruky vie asi každý, nie je to predsa žiadna veda. No ruku na srdce – robíme to správne?
Prieskumy ukázali, že síce väčšina ľudí tvrdí, že po použití toalety si ruky umyjú, v skutočnosti to robí necelá polovica a neraz len veľmi zriedkavo používajú mydlo. Ak po takomto človeku chytíte kľučku na dverách, celé vaše umývanie rúk bolo vlastne zbytočné. Tiež samotné oplachovanie rúk pod vodou nestačí, iba mydlo zlikviduje baktérie. A asi všetkým je jasné, že dávkovače mydla sú oveľa hygienickejšie ako klasické tuhé mydlá.

Úrad verejného zdravotníctva SR pri príležitosti medzinárodného dňa umývania rúk uviedol, že ruky si treba umývať dôkladne – to znamená aspoň 40 až 60 sekúnd. Dôležitá je aj správna technika a záleží tiež na výbere mydla. Ak si ruky dezinfikujete, doba sa skracuje na 20 až 30 sekúnd.
Pravidelný návyk umývania rúk je podľa hlavného hygienika Jána Mikasa dôležité budovať už v ranom veku dieťaťa, keď je náchylnejšie na ochorenia, pretože imunita sa u neho ešte len vyvíja. Aj dieťa by malo vedieť, že ruky si nestačí opláchnuť len teplou vodou a že musí použiť aj primeranú dávku mydla.

Kedy si umývať ruky?
Až 80 percent infekcií sa šíri špinavými rukami. Ich pôvodcovia sa totiž môžu nachádzať na bežne používaných predmetoch, ako sú napríklad držadlá vo verejnej hromadnej doprave a nákupných košíkoch, tlačidlá zvončekov a výťahov či vodovodné batérie.
Každý z nás si iste umýva ruky po použití toalety, podstatne menej ľudí však hygienu rúk dodržiava po príchode domov či pred jedlom. Niekto by mohol namietať, že ruky by sme si v tom prípade mohli umývať neustále, a v určitom zmysle má pravdu.

Preto je potrebné umývať si ruky:
- po každom návrate domov zvonka,
- po ceste v prostriedkoch hromadnej dopravy,
- pred a po návšteve nemocnice, lekára a lekárne,
- pred, počas a po príprave jedla,
- pred jedlom,
- po podaní ruky druhému človeku,
- pred manipuláciou s bábätkom, po výmene plienky,
- ak sa staráte o chorého človeka,
- počas choroby,
- po manipulácii s peniazmi,
- po každom použití toalety,
- po kontakte s domácimi zvieratami a ich krmivom,
- po manipulácii s odpadom a odpadovým košom,
- po vyčistení nosa, kašľaní a kýchaní (vtedy je však lepšie ústa nezakrývať dlaňou, ale použiť jednorazovú papierovú vreckovku a ihneď ju zahodiť do koša),
- pri pocite špinavých rúk.

Ako si umývať ruky, aby na nich zostalo čo najmenej baktérií a nečistôt?

Ruky je vhodné umývať bez prsteňov, náramkov a hodiniek. Vedeli ste, že pod vaším prsteňom je toľko baktérií ako ľudí v celej Európe? Ak nie je dostupná čistá tečúca voda a mydlo, pomôže dezinfekčný prostriedok na alkoholovej báze.

Ako si správne umývať ruky pod tečúcou vodou:

- Navlhčite si ruky teplou vodou a naberte si dostatočné množstvo mydla.
- Pri umývaní je dôležité nevynechať žiadnu časť dlane ani chrbát ruky, priestor medzi prstami a pod nechtami. Ruky si potierajte spôsobom dlaň o dlaň, pokračujte preložením dlane pravej ruky na chrbát ľavej ruky s čistením vnútorných strán prstov a potom opačne.
- Trením si čistite spojené prsty pravej ruky proti ľavej ruke a potom opačne, následne si uzavrite prsty jednej ruky do dlane a potierajte si ich oproti druhej dlani.
- Nasleduje čistenie ľavého palca krúživým pohybom pravou rukou a potom opačne.
- Ľavú dlaň si čistite krúživým pohybom spojenými prstami pravej ruky a opačne.
- Ruky si opláchnite vodou, dôkladne si ich utrite jednorazovou utierkou alebo čistým uterákom.
- Utierkou či uterákom zastavte tok vody.

Nedávny výskum preukázal, že používanie elektrických sušičov výrazne zvyšuje množstvo baktérií na rukách užívateľa – v prípade sušiča rúk na báze teplého vzduchu je to až o 254 % viac. Naopak, ak použijete jednorazové papierové utierky, znížite celkový počet baktérií na rukách asi o 77 %.

Ako si správne dezinfikovať ruky s použitím dezinfekčného prostriedku na báze alkoholu:

- Naberte plnú dlaň dezinfekčného prostriedku a naneste na celý povrch rúk.
- Pokračujte preložením dlane pravej ruky na chrbát ľavej ruky s čistením vnútorných strán prstov a potom opačne.
- Ďalej si čistite trením spojené prsty pravej ruky proti ľavej ruke a opačne.
- Prsty jednej ruky uzavrite do druhej dlane a potierajte oproti druhej dlani.
- Krúživým pohybom si čistite ľavý palec pravou rukou a opačne.
- Spojenými prstami pravej ruky čistite krúživým pohybom ľavú dlaň a potom opačne.
- Akonáhle ruky vyschnú, sú vydezinfikované.

Procedúra dezinfikovania by mala trvať 20 až 30 sekúnd.

Ako si umyť ruky, keď nemáme prístup k vode ani dezinfekcii?

Často sa nachádzame v situácii, keď si potrebujeme umyť ruky, ale nemáme k dispozícii vodu a mnohokrát ani mydlo, či dezinfekciu (antibakteriálny gél, dezinfekciu alebo dezinfekčné obrúsky). Čo v takej situácii robiť? Môžete siahnuť aj po obyčajných vlhčených obrúskoch, ktoré ruky zbavia aspoň čiastočne nečistôt. Nie sú ale stopercentné. Berte ich preto len ako nutné provizórium.

MUDr. Janka Juranová

Zdroj: RÚVZ, TASR

Ovečka Božia

ČASOPIS DETÍ CIRKEVNÉHO ZBORU
ECAV V MODRE – KRÁĽOVEJ

Ceruzka

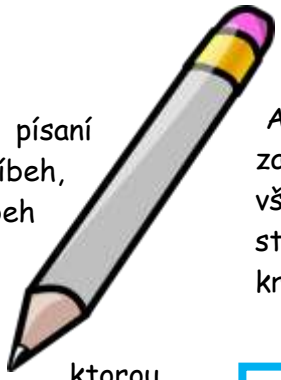

Chlapček pozoroval starú mamu pri písaní listu. Zrazu sa jej spýtal: „Opisuješ príbeh, čo sa stal nám? Nie je to náhodou príbeh o mne?"
Stará mama zdvihla oči od písania a s úsmevom vnúčikovi odvetila: „Máš pravdu, naozaj píšem o tebe. Ceruzka, ktorou píšem, je však dôležitejšia ako slová. Bola by som rada, keby si aj ty bol ako ona, keď vyrastieš.
Chlapček sa zarazene zadíval na ceruzku, nevidel však na nej nič zvláštne. „Je to predsa úplne normálna ceruzka."
„Všetko závisí od uhla pohľadu. Táto ceruzka má päť dobrých vlastností, ktoré ti iste zaručia spokojný život, ak ich budeš mať aj ty.
Po prvé: Môžeš robiť veľké veci. Nikdy však nezabúdaj, že existuje Ruka, ktorá vedie tvoje kroky. Tá ruka sa volá Boh a on ťa vždy povedie podľa svojej vôle.
Po druhé: Niekedy musím písanie prerušiť a ceruzku zastrúhať. Ceruzka pri tom veľmi trpí, napokon je však spokojná, lebo je opäť ostrá ako predtým. Preto sa nauč znášať bolesť, lebo bolesť nás robí lepšími.
Po tretie: Pri písaní ceruzkou môžeme niekedy použiť gumu a vygumovať, čo sme napísali chybne. Nauč sa, že ak máme niečo napraviť, nemusí to pre nás znamenať nič zlé, práve naopak, môže to byť veľmi užitočné, aby sme nevybočili z cesty spravodlivosti.
Po štvrté: Nie je dôležité, z akého dreva ceruzku vyrobili, ani to, akú má farbu. Dôležitá je tuha vo vnútri. Preto si vždy všímaj, čo sa deje v tvojom vnútri.
A napokon, *po piate*, ceruzka vždy zanechá po sebe stopu. Nezabúdaj, že všetko, čo v živote urobíš, zanechá stopu a preto si uvedomuj každý svoj krok."

Milan Rúfus

Modlitba za starkú

Matička Božia,
Ty deťom dvakrát milá!
Počúvaj, čo Ti teraz rozpoviem.
Nechaj nám starkú.
Aby mi dlho žila.
Starká má pre mňa času, koľko chcem.
Starká je vľúdna.
Má Boží pokoj v duši.
Starká sa o nás s nikým nedelí.
Má času ľúbiť nás.
A nič ju nevyruší.
Pri nej má týždeň sedem nedelí.
Matička Božia,
Ty, ktorú nepoznáme,
no vieme o Tebe,
ozvi sa na môj hlas.
Nechaj nám starkú.
My spolu niečo máme.
To nikto viac už nemá
okrem nás.

Sme kresťania evanjelici

Krstom svätým sme boli prijatí do cirkvi Ježiša Krista. Cirkev, ktorá je naším duchovným domovom, sa volá Evanjelická cirkev podľa augsburského vyznania. Je spojená s reformátorom cirkvi Dr. Martinom Lutherom. Podľa neho nás niekedy aj volajú luteráni.

31. októbra 1517 Martin Luther pribil na dvere chrámu vo Wittenbergu 95 výpovedí, ktorými sa postavil proti učeniu a praktikám vtedajšej cirkvi. Týmto sa začala reformácia (= obnova) cirkvi. Z Nemecka sa reformácia rozšírila aj na naše územie.

Martin Luther napísal mnoho kníh, z nich najznámejším je Malý a Veľký katechizmus Dr. M. Luthera. Zložil aj mnohé duchovné piesne, z nich najznámejšia je naša evanjelická hymna Hrad prepevný.

Nájdeš 15 rozdielov?

Poďakovanie

V mene detí a mládeže z Evanjelického a. v. cirkevného zboru ďakujeme mestu Modre za dotáciu na projekt: *Celoročné vzdelávacie a kultúrne aktivity detí a mládeže*. Dotácia bola použitá na zakúpenie 10 ks Biblií veľkým písmom a na zarámovanie dvoch obrazov: portrétu dr. M. Luthera od maliara Cranacha a 95-tich výpovedí, ktoré sú umiestnené v zborovej sieni.

Chválim Boha srdcom celým
celou dušou, slovom vrelým,
že som evanjelik, k tomu
že prislúcham k tomu domu,
v ktorom vládne pravá viera
obnovená skrze Luthera.

(M. Braxatoris Sládkovičov)

Zo života zboru

August

16. 8. (Kajúca nedeľa): po dlhšom čase bola prisluhovaná sviatosť Večere Pánovej intinkciou (posvätená oblátka na ruku máčaná v kalichu s posväteným vínom).

21. 8. sa zboroví predstavitelia a ďalší členovia cirkevného zboru zúčastnili na natáčaní dokumentu o Zelenom lese pre Televízny posol, ktorý odvysielala RTVS 6. sept. Relácia je dostupná v archíve na: https://www.rtvs.sk/televizia/archiv/15225/240210#503

V poslednom augustom týždni sa uskutočnili dve brigády: sestry presbyterky upravili park Zeleného lesa a bratia presbyteri pokopali celý vinohrad.

30. 8. (12. nedeľa po Svätej Trojici): po nešporných Službách Božích sa konalo zasadnutie zborového presbyterstva za účelom prípravy podujatia v Zelenom lese. Po zasadnutí bola vo farskej záhrade opekačka pre členov zborového presbyterstva, pre ich rodinných príslušníkov a ďalších záujemcov.

September

1. september (utorok): vo Veľkom chráme na Panenskej ul. v Bratislave sa konala v rodinnom kruhu smútočná rozlúčka so zosnulou Ľudmilou Petríkovou. Za cirkevný zbor sa na nej zúčastnila zborová farárka-seniorka, ktorá sa prítomným prihovorila.

5. 9. (sobota): v Zelenom lese sa uskutočnila vernisáž fotografickej výstavy Alana Hyžu pod názvom *Cyklus o Spiši*, vystúpenie spevokolu Cirkvi bratskej Ebenezer pod názvom *Al kanfej hašalóm* a prezentácia knihy *Svedectvo odvahy* o úspešnom povstaní vo vyhladzovacom tábore Sobibor, ktorú z ruštiny preložila pani Eva Maliti Fraňová.

6. 9. (13. nedeľa po Svätej Trojici): konali sa Služby Božie pri príležitosti začiatku nového školského roka. Žiaci a študenti prijímali Božie požehnanie pri oltári.

11.9. – 18. 9. si sestra zborová farárka počas prítomnosti na fare v Modre-Kráľovej čerpala dovolenku.

24. 8. (štvrtok) bola oberačka bieleho hrozna v cirkevných vinohradoch. Zúčastnilo sa na nej viac ako 30 brigádnikov – oberačov nielen spomedzi zborových presbyterov, vrátane 3 bratov, ktorí ochotne odvážali hrozno do Pezinka.

27. 9. (nedeľa): uskutočnilo sa spojené stretnutie konfirmandov a mládeže, na ktorom boli prítomní aj dvaja seniorálni koordinátori pre prácu s mládežou.

Október

2. októbra (piatok) bola oberačka červeného hrozna v cirkevných vinohradoch.

V septembri a októbri sestra zborová farárka vykonala 6 pastorálnych návštev.

V dôsledku núdzového stavu a zákazu hromadných podujatí sa od nedele 18. 10. v kostole riadne Služby Božie nekonali. Namiesto nedeľnej bohoslužby bol otvorený kostol v čase od 9.00 h do 10.30 h na osobnú modlitbu. V tom čase v chráme zneli duchovné piesne a Božie slovo (kázeň sestry farárky).

Duchovný život v zbore počas pandémie

Od pondelka 16. novembra sa môžu opäť konať bohoslužby. V nedeľu **22. novembra o 9. 00 h** budeme sláviť **Poďakovanie za úrody zeme s prisluhovaním Večere Pánovej po spovedi.**
V sobotu 28. novembra o 18. 00 h sa uskutoční spomienková bohoslužba, na ktorej si pripomenieme pamiatku šiestich bratov a sestier, s ktorými sme sa rozlúčili v tomto odchádzajúcom cirkevnom roku.

V nedeľu 6. decembra príde za deťmi na detskú besiedku **Mikuláš**.

Schádza sa:

- modlitebné spoločenstvo s biblickým vzdelávaním v 2 skupinách (v piatok o 18.00 h a o 19.00 h),
- detská besiedka v 2 skupinách (v nedeľu o 14.00 h a o 15.30 h) a
- prebieha konfirmačná príprava v 3 skupinách:
  - 1. ročník pravidelne každý piatok o 16.00 h,
  - 2. ročník raz za mesiac v sobotu od 8.00 h do 13. 00 h
  - 3. ročník raz za mesiac v nedeľu o 17.00 h. do 18.30 h

Kedykoľvek môžete kontaktovať sestru zborovú farárku za účelom pastorálneho rozhovoru.

Náboženstvo vyučuje zborová farárka v piatok na štyroch základných školách, 1. stupeň prezenčne v triede, 2. stupeň dištančne, cez aplikáciu MS Teams alebo cez Zoom, podľa rozpisu:

ZŠ Častá	11.45 h – 12.30 h	ZŠ Vištuk	14.00 h – 14.45 h
ZŠ Budmerice	12.45 h – 13.30 h	ZŠ Jablonec	15.00 h – 15.45 h

Detská besiedka 11. 10. 2020

Opekačka v cirkevnej záhrade

Pamiatka zosnulých

Jozef Trtol

Naši predkovia
čo predišli nás
do večnosti
cez Pána
cez svoje dielo,
činy, cnosti
v spomienkach
v predstavách
stále žijú
medzi nami,
dnes i ich menami
v kameni
tak modlitbou
opäť spojení,
s kvetmi
v jesennom lístí
náš duch sa istí
radostne
raz na spoločné stretnutie
v Božom kráľovstve...

Evanjelická ratolesť s prílohami pre mládež a deti, vydáva Cirkevný zbor ECAV v Modre-Kráľovej, IČO: 34006800.
Periodicita: štvrťročník. Dátum vydania: október 2020, č. 3, ročník 24.
Adresa redakcie: Evanjelický a. v. farský úrad, Národná ul. 27, 900 01 Modra-Kráľová.
Telefonický kontakt na zborovú farárku: 033/647 26 52 alebo 0903 957 440
Príspevky do časopisu alebo prípadné pripomienky posielajte elektronicky na adresu: shornanova@gmail.com
Šéfredaktorka a grafická úprava: Ing. Božena Uherčíková.
Redakčná rada: doc. ThDr. Sidonia Horňanová, PhD., Zdenka Hornáčková, Anna Horváthová, MUDr. Janka Juranová, Michal Makovník.
Časopis sa distribuuje zadarmo. EV 3630/09. ISNN: 133 9 – 052X.